

Ändring i riksbankslagen

Sammanfattning

I betänkandet behandlar utskottet Riksbankens förslag 2002/03:RB3 om ändring i riksbankslagen.

Riksbanken har från den 1 januari 2003 infört ett nytt system för insamling av betalningsbalansstatistik. Riksbanken föreslår därför vissa ändringar i lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank (riksbankslagen).

I riksbankslagen finns krav på att värdepapper ska vara lätt omsättningsbara och Riksbanken föreslår att kravet tas bort för värdepapper som banken använder vid t.ex. sina repotransaktioner.

Vidare föreslår Riksbanken att bestämmelsen om kravet på offentliggörande av räntevillkor för in- och utlåning i penningpolitiskt syfte justeras.

I betänkandet behandlar utskottet också en motion som har väckts med anledning av framställan.

Utskottet tillstyrker bifall till Riksbankens lagförslag, dock föreslås att ändringarna träder i kraft först den 1 juli 2003.

Innehållsförteckning

Sammanfattning.....	1
Utskottets förslag till riksdagsbeslut.....	3
Redogörelse för ärendet.....	5
Ärendet och dess beredning.....	5
Bakgrund.....	5
Utskottets överväganden.....	7
Informationsutlämning till vissa myndigheter.....	7
Begreppet valutatransaktion.....	9
Statistiksekretessen.....	10
Likviditetskrav för värdepapper i penningpolitiska operationer.....	11
Offentliggörande av räntevillkor.....	12
Ikraftträdandet och lagförslaget i övrigt.....	13
Förteckning över behandlade förslag.....	14
Förslag 2002/03:RB3.....	14
Följdmotioner.....	14
Riksbankens lagförslag.....	15
Förslag till lag om ändring i lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank.....	15

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

1. Informationsutlämning till vissa myndigheter

Riksdagen antar Riksbankens förslag till lag om ändring i lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank såvitt avser att 7 kap. 8 § skall upphöra att gälla. Därmed bifaller riksdagen förslag 2002/03:RB3 i denna del och avslår motion 2002/03:Fi4.

2. Begreppet valutatransaktion

Riksdagen antar Riksbankens förslag till lag om ändring i lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank såvitt avser 6 kap. 9 § andra stycket. Därmed bifaller riksdagen förslag 2002/03:RB3 i denna del.

3. Statistiksekretessen

Riksdagen antar Riksbankens förslag till lag om ändring i lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank såvitt avser 11 kap. 4 §. Därmed bifaller riksdagen förslag 2002/03:RB3 i denna del.

4. Likviditetskrav för värdepapper i penningpolitiska operationer

Riksdagen antar Riksbankens förslag till lag om ändring i lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank såvitt avser 6 kap. 5 § första stycket. Därmed bifaller riksdagen förslag 2002/03:RB3 i denna del.

5. Offentliggörande av räntevillkor

Riksdagen antar Riksbankens förslag till lag om ändring i lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank såvitt avser 6 kap. 5 § andra stycket. Därmed bifaller riksdagen förslag 2002/03:RB3 i denna del.

6. Ikraftträdandet och lagförslaget i övrigt

Riksdagen antar Riksbankens förslag till lag om ändring i lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank, i den mån lagförslaget inte omfattas av vad utskottet föreslagit ovan, med den ändringen att tidpunkten för ikraftträdandet bestäms till den 1 juli 2003. Därmed bifaller riksdagen delvis förslag 2002/03:RB3 i denna del.

Stockholm den 20 februari 2003

På finansutskottets vägnar

Sven-Erik Österberg

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Sven-Erik Österberg (s), Fredrik Reinfeldt (m), Carin Lundberg (s), Sonia Karlsson (s), Kjell Nordström (s), Agneta Ringman (s), Gunnar Axén (m), Tommy Waidelich (s), Christer Nylander (fp), Lena Ek (c), Hans Hoff (s), Tomas Högström (m), Bo Bernhardsson (s), Siv Holma (v), Marita Aronson (fp) och Mikael Johansson (mp).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

Riksbanken föreslår att riksdagen ska anta Riksbankens förslag till lag om ändring i lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank. Riksbankens förslag återges i *bilaga 1* och lagförslaget i *bilaga 2*.

Med anledning av framställan har en motion väckts. Förslaget i motionen återges i *bilaga 1*.

Bakgrund

Nytt system för insamling av betalningsbalansstatistik

Riksbanken beslutade i april 2001 att rapporteringen av enskilda utlandsbetalningar via svenska banker för betalningsbalansändamål, den s.k. BOK-rapporteringen, ska avvecklas fr.o.m. den 1 januari 2003. Rapporteringen ska i stället ersättas med en enkätbaserad statistikinsamling. Riksbanken har dock även i fortsättningen ansvaret för betalningsstatistiken. Det nya systemet innebär således ingen ändring av skyldigheten att till banken lämna de uppgifter som behövs som underlag för betalningsstatistiken.

Skälet till att införa ett nytt system är bl.a. att betalningsbalansrapporteringen via nuvarande system har fått allt lägre kvalitet genom brister i rapporteringssystemet. Det nya system med urvalsbaserade enkäter innebär att man kan få information om transaktionernas storlek direkt från de företag och organisationer som utfört eller tagit emot den aktuella tjänsten. Därmed undviks flera felkällor och ökar möjligheterna att i efterhand kontrollera de inrapporterade uppgifterna via företagets redovisningssystem.

En annan fördel är att granskning och kvalitetskontroll kan inriktas på transaktioner och aktörer som är viktiga för tolkningen av statistiken. Systemet leder också till minskade kostnader eftersom det blir färre myndigheter och rapportörer.

Av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2560/2001 av den 19 december 2001 om gränsöverskridande betalningar i euro anges följande skäl: (12) För att underlätta de bördor som åligger de institut som utför de gränsöverskridande betalningarna bör man gradvis avskaffa de systematiska nationella rapporteringskraven för upprättande av statistik över betalningsbalansen.

Enligt artikel 6 ska medlemsstaterna senast den 1 juli 2002 ta bort alla nationella rapporteringskrav för upprättande av statistik över betalningsbalansen i fråga om gränsöverskridande betalningar på upp till 12 500 euro.

Förordningen innebär således kraftigt höjda rapporteringsgränser för betalningsrapportering vilket också enligt Riksbanken medför att man bör ha andra källor för betalningsbalansstatistiken.

Utskottets överväganden

Informationsutlämning till vissa myndigheter

Utskottets förslag i korthet

Utskottet tillstyrker Riksbankens förslag att 7 kap. 8 § lagen (1988:1385) ska upphöra att gälla och avstyrker därför motionen.

Förslaget

Riksbanken har fr.o.m. år 2003 ersatt systemet för rapportering av betalningar till och från utlandet, det s.k. BOK-systemet, med urvalsbaserade undersökningar. I samband med detta har bankerna upphört med sin löpande rapportering av utlandsbetalningar till Riksbanken.

Riksbanken föreslår därför att 7 kap. 8 § riksbankslagen, som ger skattemyndigheter och Tullverket rätt att begära uppgifter som finns hos Riksbanken och som rör betalningar till eller från utlandet, ska upphöra att gälla eftersom bestämmelserna inte längre har någon praktisk betydelse.

Tullverket och Riksskatteverket (RSV) avstyrker i sina remissvar till Riksbanken förslaget. Både RSV och Tullverket menar att det inte klart framgår i vilken omfattning Riksbanken kommer att ha information som myndigheterna kan ha användning för. De anser därför att det är angeläget att paragrafen behålls. Tullverket påpekar vidare att paragrafen också måste vara kvar i någon form eftersom verket har behov av att hämta in uppgifter om betalningar som är lämnade till Riksbanken före den 1 januari 2003.

Enligt Riksbankens mening finns det inte någon anledning att behålla paragrafen eftersom de uppgifter som de två myndigheterna efterfrågar inte längre kommer att finnas hos Riksbanken. Det kommer inte att ske någon betalningsrapportering från enskilda som dessa myndigheter kan ha behov av, utan bara lämnas enkäter som inte uppfyller detta informationsbehov. Däremot kan det finnas skäl för att ha en övergångsbestämmelse så att RSV och Tullverket kan inhämta äldre uppgifter under första halvåret år 2003.

Riksbanken föreslår därför att 7 kap. 8 § riksbankslagen ska upphöra att gälla – dock föreslås att RSV och Tullverket får inhämta äldre uppgifter under första halvåret år 2003.

Motionen

I motion 2002/03:Fi4 av Johan Lönnroth och Siv Holma (v) yrkas att riksdagen avslår Riksbankens förslag att avskaffa 7 kap. 8 § riksbankslagen. Motionärerna anför att det inte kan uteslutas att Riksbanken i framtiden kan komma att besluta om att ta in uppgifter av värde för RSV och Tullverket. Dessa myndigheter ska ha möjlighet att själva bedöma vilka uppgifter som kan vara av intresse för dem.

Kompletterande information

Utskottet har inhämtat följande information från Riksbanken:

- i BOK-systemet var alla uppgifterna kodade så att det var möjligt för Riksbanken att lämna de uppgifter som Tullverket begärde om betalningar som rörde import eller export av varor eller de uppgifter om betalningar till eller från utlandet till skattemyndigheterna – det nya systemet har en annan konstruktion,
- Riksbanken har inget eget intresse eller behov av den information som RSV eller Tullverket vill ha,
- RSV ska samla in samma information fr.o.m. den 1 januari 2003,
- Riksbanken kommer således inte att ha de uppgifter som RSV eller Tullverket vill ha och kan därför inte lämna ut dessa.

I propositionen En ny lag om självdeklarationer och kontrolluppgifter (prop. 2001/02:25) s. 120 anförs följande:

Skattekontrollutredningen har föreslagit att kontrolluppgiftsskyldigheten för betalningar till och från utlandet utvidgas till att avse inte bara betalningar för fysiska personers och dödsboms räkning utan även för juridiska personer. Utredningen motiverar förslaget med att det i kontrollhänseende är värdefullt att skatteförvaltningen får tillgång till och ges möjlighet att bearbeta uppgifter om förmedlade betalningar till och från landet för juridiska personers räkning och anför att behovet av att uppgifterna tillställs skatteförvaltningen accentueras av att Riksbanken inte sparar uppgifterna längre än två år.

Regeringen har därefter erfarit att Riksbanken från och med 2003 planerar att ersätta det nuvarande systemet för rapportering av betalningar till och från utlandet, det så kallade BOK-systemet, med urvals-baserade undersökningar. I samband med detta kommer bankerna att upphöra med sin löpande rapportering av utlandsbetalningar till Riksbanken.

Det kan finnas goda skäl för skatteförvaltningen att kunna ta del av de uppgifter om betalningar till och från utlandet som en skattskyldig gör. När det nuvarande systemet med inrapportering till Riksbanken avskaffas kommer det inte att finnas någon möjlighet för skatteförvaltningen att genom Riksbanken få nödvändiga uppgifter avseende betalningar som görs av juridiska personer. För att säkerställa att skatteförvaltningen får tillgång även till de uppgifterna bör en kontrolluppgiftsskyldighet införas även avseende juridiska personer när rapporteringen av utlandsbetalningar till Riksbanken upphör.

Det är inte enbart skatteförvaltningen som har inhämtat uppgifter från Riksbanken, utan det har även gjorts av Tullverket och av polis- och åklagarmyndighet. Möjligheterna för skatteförvaltningen att tillhandahålla nämnda myndigheter samma information är begränsade av bl.a. sekretessbestämmelser. Från och med den 1 oktober 2001 har dock Tullverket i annan verksamhet än brottsbekämpande direktåtkomst till delar av beskattningsdatabasen. Åtkomsten omfattar emellertid inte uppgifter om revision och annan kontrollverksamhet. Tillgång till uppgifter om utlandsbetalningar behövs även inom brottsbekämpande verksamhet. Det bör därför närmare utredas hur Tullverket och polis- och åklagarmyndighet i framtiden skall kunna erhålla den för sin verksamhet behövliga informationen om betalningar till och från utlandet. Regeringen lägger därför inte nu fram något förslag i denna del.

Utskottets ställningstagande

Som framgått av vad utskottet redovisat kommer skatteförvaltningen att få tillgång till uppgifter som rör betalningar till och från utlandet enligt 12 kap. 1 § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter.

Frågan om hur Tullverket i framtiden ska kunna få uppgifter som rör betalningar för import eller export bereds inom Regeringskansliet. Utskottet förutsätter att denna fråga snarast löses. Riksbanken kommer i framtiden inte att ha de uppgifter som Tullverket vill ha och kan därför inte lämna ut dessa. Mot denna bakgrund tillstyrker utskottet att 7 kap. 8 § riksbankslagen bör upphöra att gälla. Med det anförda avstyrker utskottet Fi4 (v).

Begreppet valutatransaktion

Utskottets förslag i korthet

Utskottet delar Riksbankens uppfattning att begreppet ”valutatransaktion” i 6 kap. 9 § andra stycket riksbankslagen bör förtydligas på det sätt Riksbanken föreslår.

Förslaget

Riksbanken anser att begreppet ”valutatransaktion” i 6 kap. 9 § andra stycket riksbankslagen är otydligt. Det är viktigt att lagen är formulerad så att den klart täcker den insamling som banken har behov av.

Riksbanken behöver få uppgifter om:

- rapportörens egna transaktioner med utländsk motpart samt tillgångar och skulder med utlandsanknytning som sådana som utförs eller hålls för kunds räkning,
- ekonomiska transaktioner mellan svenskar i utländska tillgångar,
- tillgångar och skulder i svenska finansiella instrument i utländsk valuta eller placerade i depå direkt i utlandet.

Riksbanken föreslår därför att ordet ”valutatransaktion” i 6 kap. 9 § andra stycket riksbankslagen ersätts med följande ord ”transaktioner med utländsk motpart eller hållit tillgångar och skulder med utlandsanknytning”.

Den föreslagna ändringen innebär enligt Riksbanken inte någon utökad rapporteringsskyldighet utan är bara ett förtydligande av vad som gäller för närvarande.

Utskottets ställningstagande

Utskottet delar Riksbankens uppfattning att begreppet ”valutatransaktion” i 6 kap. 9 § andra stycket riksbankslagen bör förtydligas. För att klargöra att insamlingen av uppgifterna behövs inte bara som underlag för betalningsbalansstatistiken utan också för statistiken över utlandsställningen bör bestämmelsen enligt utskottets uppfattning justeras på sätt som Riksbanken föreslagit.

Statistiksekretessen

Utskottets förslag i korthet

Utskottet delar Riksbankens uppfattning att samma regler bör gälla för insamlade uppgifter oavsett vilken myndighet som förvarar informationen och tillstyrker att en ändring görs av 11 kap. 4 § riksbankslagen.

Förslaget

Riksbanken föreslår en ändring av 11 kap. 4 § riksbankslagen som innebär att samma sekretessregler ska gälla för uppgifter som samlas in för såväl finansmarknadsstatistik som betalningsbalansstatistik.

Riksbanken anser att det inte finns anledning att ha kvar hänvisningen till 9 kap. 4 § sekretesslagen i 11 kap. 4 § riksbankslagen. Hänvisningen innebär att banken har möjlighet att lämna uppgifter till polis och åklagare, om det i verksamhet med framställning av statistik kommer fram uppgifter som tyder på att ett brott har begåtts.

Riksbanken anser att det är skäligt att också banken omfattas av den strängare sekretessregeln i 14 kap. 2 § sekretesslagen som ger möjlighet att lämna ut uppgifter i statistikverksamhet till polis och åklagare endast om det brott som misstankarna gäller är av sådan svårighetsgrad att det lindrigaste straffet som är föreskrivet är fängelse i minst två år. Denna sekretessregel gäller om inte något annat föreskrivs varför en hänvisning till sistnämnda paragraf i riksbankslagen inte behövs.

Utskottets ställningstagande

I samband med att 7 kap. 8 § riksbankslagen infördes gjordes en ändring i 11 kap. 4 § riksbankslagen som innebär att Riksbanken utan hinder av vad som föreskrivs i 9 kap. 4 § ska underrätta polismyndighet eller åklagarmyndighet om det framkommer uppgifter som ger anledning till att anta att brott har begåtts.

Uppgifter som samlas in för såväl finansmarknadsstatistik som betalningsstatistik bör enligt utskottets uppfattning ha samma skydd som uppgifter som samlas in för framställning av annan statistik av andra statistikansvariga myndigheter. Utskottet delar således Riksbankens uppfattning att samma regler bör gälla för uppgifterna oavsett vilken myndighet som förvarar informationen och tillstyrker att en ändring görs av 11 kap. 4 § riksbankslagen.

Likviditetskrav för värdepapper i penningpolitiska operationer

Utskottets förslag i korthet

Utskottet delar Riksbankens uppfattning att det nu gällande kravet att värdepapper ska vara lätt omsättningsbara för att de ska få säljas och köpas bör tas bort. Utskottet tillstyrker att 6 kap. 5 § riksbankslagen justeras på det sätt som Riksbanken föreslår.

Förslaget

Riksbanken beslöt år 1999 att reformera kriterierna för godtagbara säkerheter för intradagskredit och penningpolitiska instrument.

Det innebär att kreditvärdering (s.k. rating) ska läggas till grund för vilka värdepapper som kunde godtas som säkerhet. Rating som urvalskriterium innebär bl.a. att värdepapper som ges ut av andra företag än bostadsfinansieringsinstitut kan godtas.

Riksbanken får enligt 6 kap. 5 § riksbankslagen i penningpolitiskt syfte köpa och sälja svenska statspapper och andra lätt omsättningsbara värdepapper. Det innebär således att de värdepapper som används i penningpolitiska repor måste vara lätt omsättningsbara.

Riksbanken har ansett sig vara förhindrad att genomföra ovan nämnda beslut beträffande penningpolitiska repor till följd av det gällande likviditetskravet för köp och försäljning av värdepapper i penningpolitiskt syfte. Det beror bl.a. på att företagsobligationer, som i och för sig uppfyller Riksbankens ratingkrav, troligen inte uppfyller likviditetskravet.

Riksbanken tillämpar därför olika urvalskriterier för å ena sidan värdepapper som används som säkerhet för kredit (intradagskredit eller kredit i penningpolitiskt syfte) och å andra sidan värdepapper som används i penningpolitiska repor.

Något motsvarande likviditetskrav finns inte beträffande säkerheter för kredit som Riksbanken beviljar för att främja betalningssystemets funktion (intradagskredit) eller i penningpolitiskt syfte. Enligt 6 kap. 5 och 7 §§ riksbankslagen krävs i dessa fall endast att säkerheten ska vara ”betryggande”.

Riksbanken anser att det inte är motiverat att behålla likviditetskravet vid köp och försäljning av värdepapper i penningpolitiskt syfte. Riksbanken föreslår därför att kravet 6 kap. 5 § riksbankslagen på att värdepapper ska vara lätt omsättningsbara ska tas bort.

Utskottets ställningstagande

Riksbanken bör ha lika stor frihet att välja vilka värdepapper som ska användas i penningpolitiska repor (dvs. köpas och säljas) som beträffande värdepapper avsedda för säkerheter för kredit. Det nu gällande kravet att värdepapper ska vara lätt omsättningsbara för att de ska få säljas och köpas i penningpolitiskt syfte bör således tas bort. Utskottet tillstyrker att 6 kap. 5 § riksbankslagen justeras på det sätt som Riksbanken föreslår.

Offentliggörande av räntevillkor

Utskottets förslag i korthet

Utskottet delar Riksbankens uppfattning att lagstiftningen tydligare bör återspegla att kravet på offentliggörande avser allmänt gällande räntevillkor och inte avtalade räntevillkor med enskilda institut. Utskottet tillstyrker således den föreslagna ändringen i andra stycket 6 kap. 5 § riksbankslagen.

Förslaget

Riksbanken får enligt första stycket i 6 kap. 5 § riksbankslagen i penningpolitiskt syfte bevilja kredit mot betryggande säkerhet och ta emot inlåning. Det föreskrivs i andra stycket att räntevillkoren för sådan in- och utlåning ska offentliggöras.

Riksbanken framförde i samband med att paragrafen (1988/89:FiU4, s. 7 och 8) fick sin lydelse att den föreslagna lydelsen inte hindrar att banken deltar i depositionshandel. Däremot innebär lydelsen att den föreskrivna skyldigheten att offentliggöra räntevillkoren inte är förenlig med depositionshandel. Parterna på penningmarknaden förutsätter att den räntesats som tillämpas vid varje affär behandlas med sekretess.

Finansutskottet ansåg att kravet på offentliggörande av räntevillkor avsåg de allmänt gällande räntevillkor efter vilka Riksbanken beviljar kredit till svenska bankinstitut och tar emot inlåning från dessa. Enligt utskottet innebar det att de räntevillkor som Riksbanken tillämpar i förhållande till varje enskilt institut när Riksbanken deltar i en marknad inte omfattas av kravet på offentliggörande och att villkoren inte heller får offentliggöras eftersom de är sekretessbelagda enligt 8 kap. 8 § sekretesslagen. Utskottets uttalande medförde inte någon ändring av paragrafen.

Riksbanken föreslår att lagstiftningen tydligare bör återspegla att kravet på offentliggörande avser allmänt gällande räntevillkor och inte avtalade räntevillkor med enskilda institut och föreslår således en ändring i andra stycket 6 kap. 5 § riksbankslagen.

Utskottets ställningstagande

Utskottet anser att andra stycket 6 kap. 5 § riksbankslagen bör ändras i enlighet med Riksbankens förslag så att det tydligare bör återspegla att kravet på offentliggörande avser allmänt gällande räntevillkor och inte avtalade räntevillkor med enskilda institut.

Ikraftträdandet och lagförslaget i övrigt

Utskottets förslag i korthet

Utskottet föreslår att lagändringarna träder i kraft först den 1 juli 2003.

Förslaget

Riksbanken föreslår att lagändringarna ska träda i kraft den 1 januari 2003. Banken anser att ändringarna vad avser betalningsbalansstatistiken bör träda i kraft samtidigt som statistikomläggningen sker. Riksbanken anför vidare att det är fråga om förtydliganden av vad som redan nu gäller avseende bankens informationsbehov samt borttagande av bestämmelser som inte längre får någon praktisk betydelse.

Banken anför att om lagändringarna inte hinner träda i kraft den 1 januari 2003 hindrar detta inte att banken avskaffar BOK-systemet vid årsskiftet och ersätts av ett enkätbaserat insamlingssystem. Riksbanken föreslår övergångsbestämmelser vad avser 7 kap. 8 § riksbankslagen så att denna bestämmelse inte upphör att gälla förrän den 1 juli 2003.

Riksbanken anför att det är önskvärt att lagförslaget vad gäller kravet på de värdepapper som får användas vid exempelvis repotransaktioner och om justeringen av offentliggörande av räntevillkor träder i kraft vid samma tidpunkt.

Utskottets ställningstagande

Riksbankens framställan om ändring i riksbankslagen lämnades till riksdagen i december 2002. Motionstiden löpte ut den 24 januari 2003. Således kunde lagändringarna inte träda i kraft den 1 januari 2003.

Ändringar i riksbankslagen som är föranledda av den nya myndigheten Riksrevisionen träder i kraft den 1 juli 2003. Utskottet anser att det är lämpligt att också de nu aktuella lagändringarna träder i kraft samtidigt.

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Förslag 2002/03:RB3

Förslag 2002/03:RB3 Framställan om ändring i riksbankslagen:

Riksdagen antar Riksbankens förslag till

lag om ändring i lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank.

Följdmotioner

2002/03:Fi4 av Johan Lönnroth och Siv Holma (v):

Riksdagen avslår Riksbankens förslag att avskaffa 7 kap. 8 § riksbankslagen.

BILAGA 2

Riksbankens lagförslag

Förslag till lag om ändring i lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank

Häri genom föreskrivs i fråga om lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank¹ dels att 7 kap. 8 § skall upphöra att gälla, dels att 6 kap. 5 och 9 §§, 11 kap. 3 och 4 §§ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 kap.**5 §**

Riksbanken får i penningpolitiskt syfte

1. bevilja kredit mot betryggande säkerhet och ta emot inlåning,
2. köpa, sälja och förmedla *svenska statspapper, andra lätt omsättningsbara värdepapper, valuta samt rättigheter och skyldigheter som anknyter till sådana tillgångar,* 2. köpa, sälja och förmedla värdepapper, valuta samt rättigheter och skyldigheter som anknyter till sådana tillgångar.
3. ge ut egna skuldebrev.

Räntevillkoren för Riksbankens in- och utlåning enligt första stycket 1 skall offentliggöras.

Allmänt gällande räntevillkor för Riksbankens in- och utlåning enligt första stycket 1 skall offentliggöras.

9 §

Efter anmodan av Riksbanken skall ett finansinstitut eller annat företag som står under tillsyn av Finansinspektionen till Riksbanken lämna de uppgifter som Riksbanken anser nödvändiga för att

1. följa utvecklingen på valuta- och kreditmarknaderna,
2. övervaka betalningssystemets stabilitet.

Den som *har utfört en valuta-transaktion* är skyldig att till Riksbanken lämna de uppgifter och för Riksbanken visa upp de handlingar beträffande transaktioner som behövs som underlag för Riksbankens betalningsbalansstatistik. *Detsamma gäller den för vars räkning transaktionen har utförts.*

Den som *för egen eller annans räkning* har utfört transaktioner med utländsk motpart eller hållit tillgångar och skulder med utlandsanknytning är skyldig att till Riksbanken lämna de uppgifter som behövs som underlag för Riksbankens betalningsbalansstatistik och för statistik över utlandsställningen.

¹Lagen omtryckt 1999:19.

Nuvarande lydelse

Om uppgiftsskyldighet föreligger enligt andra stycket skall den för vars räkning transaktionen utförs till den som förmedlar denna uppge sitt personnummer eller organisationsnummer, vad betalningen avser och vilket land betalningen går till och kommer från samt namn på betalningsmottagare i utlandet.

Riksbanken får utfärda närmare föreskrifter om uppgiftsskyldigheten enligt första och andra stycket. Om någon inte fullgör föreskriven skyldighet får Riksbanken förelägga honom vite.

11 kap.**3 §**

Den som inte fullgör sin skyldighet enligt 6 kap. 9 § att lämna uppgifter eller visa upp handlingar eller som lämnar oriktig uppgift när skyldigheten fullgörs skall dömas till böter, om gärningen inte är belagd med straff i brottsbalken. Om ett vite har förelagts med stöd av 6 kap. 9 § fjärde stycket, får dock inte dömas till straff för gärning som omfattas av föreläggandet.

I ringa fall skall inte dömas till ansvar.

Riksbanken skall utan hinder av vad som föreskrivs i 8 kap. 8 § och 9 kap. 4 § sekretesslagen (1980:100) underrätta polismyndighet eller åklagarmyndighet om det i verksamhet som avses i dessa bestämmelser framkommer uppgifter som ger anledning att anta att ett brott har begåtts.

Om det finns särskilda skäl får Riksbanken underlåta att lämna sådan underrättelse.

Den som inte fullgör sin skyldighet enligt 6 kap. 9 § att lämna uppgifter eller visa upp handlingar eller som lämnar oriktig uppgift när skyldigheten fullgörs skall dömas till böter, om gärningen inte är belagd med straff i brottsbalken. Om ett vite har förelagts med stöd av 6 kap. 9 § tredje stycket, får dock inte dömas till straff för gärning som omfattas av föreläggandet.

4 §

Riksbanken skall utan hinder av vad som föreskrivs i 8 kap. 8 § sekretesslagen (1980:100) underrätta polismyndighet eller åklagarmyndighet om det i verksamhet som avses i dessa bestämmelser framkommer uppgifter som ger anledning att anta att ett brott har begåtts.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

2. Äldre bestämmelserna i 7 kap. 8 § skall dock tillämpas till och med den 30 juni 2003.